

Udgifterne, om, hvorfra disse 2½ Mill. Kr. skulle komme, og der har jeg ikke hørt, at der er blevet sagt noget om, at man havde disse Beløb, kun disse ubiisne Grunde, ellers har jeg ikke hørt noget om, hvorfra Statskassen skulde faa Pengene, og da vi ikke vide, hvad disse Grunde ville indbringe — maaste kun en lille Del deraf — var det ønskeligt, om den højtærede Minister vilde sige os, om efter hans Mening — Finansministeren have vi jo ikke — Statskassen har Raad til at afse disse 2½ Mill. efter de Fordringer, som nu stilles til Statskassen. Efter Agravernes Fordringer, som alle de Herrer jo have saa stor Sympati for, vil det dog blive vanskeligt at begribe, hvorfra man pludselig vil faa 2½ Million nu til et nyt militært Foretagende som dette. Da der sidst var Tale om at give 2½ Million til Uantsreparationsfonden, kan jeg ikke sige, at der fra Regeringens Side var syn- derlig lyst til at gaa ind derpaa, og jeg lagde heller ikke Mærke til, at man fra Højres Side mente, at der var stor Trang til 2½ Million Kroner til dette Formaal. Det var saa store Summer, at man endogsaa, saavidt jeg forstod Udtalelserne fra anden Side, mente, at der kunde være Tale om at paalægge ny Statter i den Henseende. Nu ved jeg ikke, om dette er mere tiltalende, og om man nu mener, at 2½ Million Kroner til Krigsministeren er noget, som uden videre kan anvendes af Statskassen. Hvis dette ikke er Tilfældet, forekommer det mig dog, at der fra Folketingets Side kunde være nogen Mening i at forkaste dette Forslag, fordi man derved viste, at den Vej, man skal komme ind paa for overhovedet at tilvejebringe Penge til de mange Krav, som stilles af alle almindelige Borgere her i Landet, er at standse de uproduktive Foranstaltninger. Disse Udgifter ere uproduktive Udgifter, og man maa efter Agravmødet i Odense og efter senere Udtalelser her i Folketinget anse det for fasslaaet, at det netop er Udgifter af den Slags, — Udgifter som de, der her foreligge i Krigsministerens Forslag — som maa indskræntes. Det vilde efter min Mening være en passende — jeg kunde gerne sige Demonstration — fra dette Ting's Side, og vi vilde derved vise, at vi vare inde paa den Finanspolitik, som ønskes ført fra den Forening, som skal tælle 80,000 Medlemmer, hvis vi uden videre forkastede dette Forslag, og man risikerer ikke stort derved. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Trier) deler jo mine Anskuelse over for den militære Side af Sagen; men han havde den for mig ganske underlige Formodning, at man i Udvalget kunde stille

de to Sider af dette Forslag fra hinanden, den militære Side og Spørgsmaalet om Kalvebodstrands Uddybning. Jeg tror, at den bedste Maade at faa dem stille paa, var, at Folketinget straks tog Standpunkt over for den militære Side af Sagen og viste Regeringen, at med dette kunde det ikke nytte at komme til Folketinget. Naar nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgtreds (Wagner), som nærmest var Talsmand for Artilleriet, siger, at det er et rent militært Forslag, og at Artilleriet trænger til disse Skydebaner, er der saa meget mere Grund til straks at faa Forslaget forkastet og vise, at dermed kan man ikke have noget at gøre. Jeg forstaar ikke ret, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds kan mene, at Folketingets Udvalg kan gøre det. Nej, det kan Folketingets Udvalg ikke gøre, før der foreligger en Afstemning her i Tinget derfor, og en saadan Afstemning vilde være nem at faa, nemlig ved Forkastelse af det her foreliggende Forslag; thi saa havde Regeringen det i sin Magt at kunne tage Sagen op igen og at kunne tage det op paa et rent Kjøbenhavns og et evigt Grundlag, hvis et saadant virkelig er det, som nu i Djebbløkket foreligger. Men jeg kan ikke nægte, at saaledes som jeg ser paa Sagen, er det ikke Kjøbenhavn, som har rejst dette Spørgsmaal; det er ikke Kjøbenhavns Kommune, som har været inde derpaa, og naar man ser hen til, at i Kommissionsbetænkningen Medlemmer, som repræsenterer Kjøbenhavns Kommune, kræve noget saadant som, at Havneudgifterne med Hensyn til Bedligeholdelse af det ny Sejløb skulle afholdes af Statskassen, viser det tydeligere, at der fra Kjøbenhavns Kommunes Side er Uvilje til Stede imod at besfatte sig med dette Forslag. Naar man ser hen dertil, forekommer det mig at være en vis Rimelighed for, at vi vente for at se, om der ikke skulde komme stærkere Ønsker og en kraftigere Sympati for Sagen fra Kjøbenhavns Kommunes Side, inden vi beskæftige os dermed. Vi have her foreløbig kun med et Forslag af Krigsministeren at gøre. Den højtærede Indenrigsminister, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds lyst efter, er ikke med i denne Sag. Han plejer ellers bedre at kunne søre sine Forslag igennem, og hvis man derfor mente, at det var noget, som interesserede ham, havde man vel brugt ham i denne Sag ogsaa. Vi have her kun med Krigsministeren at gøre, og jeg mener derfor, at det vil være politisk rigtigt og finansielt forsvarligt at afvise Sagen straks for at antyde, hvorledes Folketingets Stilling er over for yder-